

«Em vaig calçar les bambes i posar la motxilla a l'esquena i vaig anar de Sentmenat a Santiago de Compostel·la»

Concordio Pérez, un veí de Sentmenat, que torna a fer el Camí de Santiago 21 anys després, però sortint des de la vila vallesana

Concordio amb la seva credencial de pelegrí | Albert Hernández

1.289 quilòmetres recorreguts a **peu en 40 dies**. Aquesta proesa la va fer **Concordio Pérez** (Villanueva de la Jara (Conca), 1955) caminant i corrent entre el 16 de maig i el 24 de juny d'enguany. Va sortir des del seu poble, **Sentmenat**, i va arribar a **Santiago de Compostel·la**. I "amb **un únic calçat**, tipus Gore-Tex", diu i amb una **motxilla a l'esquena**, amb un pes entre vuit i nou quilograms.

Jornades de 12 hores per cobrir el recorregut entre les dues poblacions, enmig **tota mena d'experiències** i "sobretot **molt bona gent**", remarca. Pérez ja va fer el Camí de Santiago fa 21 anys, per un tema familiar, en 18 dies i eren menys quilòmetres, perquè era durant les vacances de la feina -ara està jubilat-. En ment ja té un nou recorregut, mentre agafa forces explica la seva aventura a **NacióSabadell**.

- **Què el va impulsar a fer aquesta travessia?**

- De fet, ho volia fer fa dos anys, però amb el tema de la Covid-19 vaig descartar-ho. I un cop ha baixat l'afectació, doncs, em vaig calçar les bambes i posar la motxilla a l'esquena. Volia emular el que vaig fer el 2001, però aquella vegada va ser des de Roncesvalls, i ara ha estat des de casa, des de Sentmenat. I els dos recorreguts són molt diferents, des del municipi navarrès hi ha diversos serveis, hi ha de tot, però el que he fet, el Camí de Sant Jaume, no en té tants.

- Amb què s'ha trobat?

- Em vaig aturar en un poble, a Ena, abans d'arribar a Osca, amb quatre habitants i res més. L'alcalde em va donar tres ous, un paquet de macarrons i un pot de mongetes blanques. Una situació semblant que vaig trobar a Pueyo de Fañanás, a la demarcació d'Osca, encara que allà hi havia un alberg, on l'encarregada em va fer un truita de patates molt bona amb els ous de les seves gallines i les patates de l'hort. I a més dels llocs, destacaria la gent que et trobes, gairebé no he estat sol, a partir de Pont de la Reina, a Navarra. Per exemple, vaig estar pràcticament 20 dies amb un acompanyant, un home d'un poble petit de Segòvia, també amb una noia de Salamanca... A Pueyo de Fañanás, el marit de la dona de l'alberg em va regalar un vi que feia ell.

- Però Navarra, més o menys, és gairebé a mig trajecte.

- Sí. El Camí de Sant Jaume, a més de dur, està mal indicat. De fet, a Cervera em vaig perdre, sort d'un veí que em va ajudar i em va dur fins on hi havia les indicacions corresponents. Realment, m'he trobat molt bona gent. És una passada! He conegut gent de Mèxic, Itàlia, Sevilla, Alemanya,... molts llocs.

- No ha passat cap nit a la intempèrie?

- No, però duia el sac de dormir per si de cas i tot preparat per si es donava la situació. Una nit vaig estar a punt, però finalment en un poble proper hi havia alberg.

"Hi ha dues persones en la història de Sentmenat que hagin anat fins a Santiago, una d'elles de l'any 1500"

- Sap si hi ha algú de Sentmenat que hagi fet alguna vegada aquest itinerari?

- Un historiador de Sentmenat m'ha comentat que una persona de l'any 1500, perquè antigament era una mena de càstig anar a Santiago. I una altra, que crec que es diu Salvador, que ho va fer, però en dos temps. Es veu que quan duia més de la meitat del camí se li va morir la dona i va haver de tornar i el va reprendre un temps després.

- S'ha preparat per fer el Camí de Sant Jaume?

- Soc una persona esportista, tota la vida ho he estat. Tot i que vaig arribar al món de l'atletisme tard, amb 32 anys, després que em lesionés al genoll jugant a futbol sala. He completat 14 maratons, sent la pitjor marca 3 hores i 26 minuts i la millor tres hores clavades. A més, he participat a edicions de la travessa de Cavalls del Vent, l'Olla de Núria i la Nike Xtreme Marathon de l'Aneto. I no m'he perdut cap de les 35 edicions de la caminada nocturna Sentmenat Montserrat, que és de casa.

El veí de Sentmenat durant el seu trajecte al Camí de Santiago Foto: Concordio Pérez

- Deia que ho va fer el 2001 i ara, el 2022. Com ha evolucionat el Camí de Santiago? S'ha massificat?

- No té res a veure! El Camí de Santiago està dedicat al turisme. Pelegrins, però pelegrins de veritat en veus quatre. Hi ha albergs que tenen restaurants, amb un bon llit... Hi ha viles, amb quatre cases que són albergs espectaculars com a Ventas de Narón, a Galícia. I la majoria d'aquests poblets, perduts a la muntanya, viuen d'això. La gent no va als albergs que, per exemple, són esglésies.

- N'ha estat en alguna passant la nit?

- Sí, i tant! Recordo que en una ens van fer encendre una vela i, entre la vintena que érem, ens van dir que expliquéssim, amb el nostre idioma, el o els motius per fer el Camí de Santiago. Va ser molt maco! Una bona experiència.

- En algun moment li va passar pel cap abandonar?

- No. De fet, el meu propòsit era arribar a Muxía, fins a Finisterre. Només eren tres etapes més. Però per la pluja ho vaig descartar. És incompatible, no es pot, i menys carregat. A més, el vent que fa. I el fred! I quan portes 40 dies, que són molts lluny de casa i de la família. Doncs, m'ho vaig replantejar i no valia la pena. De totes maneres, de cara a setembre o octubre no descarto reprendre la marxa i fer-ho.

- I vol emprendre algun altre trajecte?

- M'agradaria, si tot va bé, fer el Camí de la Plata. Surt des de la Catedral de Sevilla i acaba a Astorga, encara que podria seguir fins a Santiago. També són etapes molt llargues i amb pocs

serveis. Això són uns 1.000 quilòmetres.

- I com és arribar al seu llit i estirar-se...

- ... Imagina't! [Rialles] No tinc paraules, només et diré que vaig dormir més de 12 hores. Pensa que només vaig perdre quatre quilograms fent el Camino de Santiago, mentre que el 2001 van ser-ne set. Cal tenir en compte, a més que era més jove, va ser en la meitat del temps.

- I a casa seva, què li diuen quan menciona el que vol fer.

- La meua dona no em posa pegues, em diu que estic una mica sonat, però entén que és el que m'agrada. Alguna vegada ha vingut, però no és tan aficionada com jo.

- Per acabar, va anar-hi corrent i caminant, però com va tornar?

- Va ser una odissea! Vaig agafar un tren per anar des de Santiago a l'estació de Chamartín, a Madrid. D'aquí un altre tren fins a Atocha. Aleshores, un AVE fins a l'estació de Sants, a Barcelona, on vaig agafar un Rodalies fins a Sabadell i aquí un autobús fins a Sentmenat. Tot el dia voltant: vaig sortir a les 10 del matí i vaig arribar a les 10 de la nit.